

meget godt den Gang, at vi ikke alle kunne gøre hver sin Opfattelse gældende, men at der maatte vises Imødekommen fra alle Sider, og det er ogsaa det, der er sket. Det er det, vi virkelig have opnaaet inden for Udvalget, at der er fremkommet et Samarbejde mellem de forskellige Sider og Partier i Udvalget, at man kan have Haab om at faa baaret denne Sag frem, og det samme gør sig, som jeg ogsaa udtalte forleden Dag, gældende for Mindretallet. Vi have fra alle Sider erkendt, at vi maa slaa noget af paa vor Overvisning om, hvad der var det bedste, og det have vi alle sammen gjort. Vi have søgt at imødekomme hinanden, for at faa noget virkelig godt gennemført, og naar vi have naaet til noget, som efter min Overbevisning er et godt Forslag, og som vi anbefale Tinget at vedtage i den Skikkelse, som vi foreslaa, saa har Mindretallet i fuldt Maal Vren derfor lige saa vel som vi andre. De have deltaget i dette Arbejde paa samme loyale Maade som Udvalgets andre Medlemmer, de have gjort deres Indflydelse gældende i Udvalget, og de have Vren og Ansvar for, hvad der her foreligger i lige saa fuldt Maal som Flertallet. At de med Hensyn til et enkelt Spørgsmaal, ganske vist et Hovedspørgsmaal, have stillet sig paa en noget anden Maade end vi andre, har ikke i nogen Maade forhindret det gode Samarbejde, som der har været, og vi have — det er jeg sikker paa gælder alle Udvalgets Medlemmer, og det gælder ogsaa det ærede Medlem for Aarhus, som har sagt, at der i dette Lovforslag er en betydelig Forbedring, — været enige om, at det, det gjaldt om, var, at vi virkelig med god Vilje kunde række Haanden ud til den fattige Landarbejder og række ham en hjælpende Haand, fordi han trængte dertil, og fordi han efter vor Overbevisning fortjente det.

Ole Hansen: Jeg er noget i Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt af mig at tage Ordet paa dette Tidspunkt af Forhandlingen. Det stiller sig nemlig saaledes i Øjeblikket, at af det Udvalg, som har behandlet denne Sag, er der 8 Medlemmer, der have udtalt sig, og flere andre af dette Udvalgs Medlemmer have begæret Ordet. Det kunde maasse derfor være vigtigt, at jeg og andre Medlemmer her i Tinget, som ikke have siddet i dette Udvalg, forholdt os ganske rolige, indtil alle 14 Medlemmer af Udvalget havde talt ... (Afbrudelse). Ja, jeg hører, at der siges, at der var 15 Medlemmer i Udvalget, men det ene Medlem af Udvalget er, saa vidt jeg ved, syg, saa ham kan jeg altsaa ikke tage med her ved denne Betragtning. Jeg ved ikke, om

det muligt derved kunde opnaas, at vi i Fremtiden ogsaa ved andre Sager helt kunde undvære at vælge Ordfører; men en Ting er mig i alt Fald klar, og det er, at Medlemmerne kunne da faa den Udspreddelse i et ledigt Øjeblik at sætte sig hen og spekulere paa, hvem det egentlig er, der optræder som Ordfører for de forskellige Forslag. Jeg har altsaa været i Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt af mig at tage Ordet paa dette Tidspunkt; hvis jeg nu derved gør noget urigtigt, haaber jeg, at ærede Medlemmer ville undskylde mig, og jeg skal saa til Gengæld love at fatte mig yderst fort.

Med Hensyn til de Forslag, som foreligge fra Flertallets og Udvalgets Side, maa det jo sikkert erkendes — og det erkendes jo for øvrigt ogsaa fra alle Sider — at hvis det kan lykkes at faa Loven gennemført i den Skikkelse, som den vil faa efter disse Forslag, bliver den i alt Fald meget betydelig forbedret. Ja, jeg for mit Vedkommende tager ikke i Betænkning at sige, at hvis vi kunne faa Loven gennemført, saaledes som den altsaa vil blive, naar Udvalgets og Flertallets Forslag vedtages, vil det efter min Mening blive en baade god og brugbar Lov, selv om man kan have enkelte mindre Indvendinger at gøre imod enkelte Bestemmelser. Jeg skal derfor slet ikke komme ind paa at omtale de Endringsforslag, som ere stillede fra Udvalgets eller Flertallets Side, men der er et Par Endringsforslag, der ere opstillede af to Mindretal, som jeg gerne vilde gøre et Par Bemærkninger til. Det første af disse Endringsforslag er Nr. 14, som gaar ud paa, at der kan anvendes Ekspropriation af offentlig Jord, for saa vidt som Jord ellers ikke kan staves til Bejse til disse Huslodder. Jeg vil meget anbefale dette Forslag, og jeg ser egentlig heller ikke, at de Indvendinger, som den højtærede Minister i Gaar fremkom med mod dette Forslag, er af nogen stor Vægt. Den højtærede Minister frygtede for Konsekvenserne af dette Forslag. Ja, hvis Forholdet havde været dette, at der her var Tale om et Forslag om, at der kunde eksproprieres Jord alle Vegne, enten saa denne Jord var i privates Besiddelse eller ej, saa var Forholdet et andet. Jeg vil for mit Vedkommende sige, at selv om der her tillige havde staaet, at der kunde eksproprieres Jord alle Steder hos de Landmænd, som tidligere havde været med at slagte Huslodder, vilde jeg egentlig ikke finde, at der var noget uretfærdigt deri. Men der staar jo, at det kun kan finde Sted med offentlig Jord, og at dette skulde være noget betænkeligt at komme ind paa, kan jeg ikke indse. Jeg vil derfor, som sagt, meget